

No 142

Декларация на ЦК на МДВ във „Македоска Трибуна“, 24 април 1941г.

Македоската емиграция в Америка оценява положително освободението на Вардарска Македония през 1941г.

Македония дълга свободна*

Николко дни преди големия наш празник-Великден-цяла Македония бѣ окончателно изгразена от сръбската и градецка армия. Германските войски въ светото бързо напредване сполучиха да избегнат големите бѣсове на окаяната война каквато се разви през време на световната война.1

По такъв начин жертвите, които се дадоха от местното население може да се каже, че е сжали сравнително малко

Но най-важното обстоятелство което отрябва да радва всеки македоски българин е, че на Великден из цяла Македония понашитѣ свѣщени храмове се гя сводна български езикъ Христосъ Възкресе. Това бѣ една стъпка и заветна мечта на пробенитѣ наши братя, които дълго години жадуваха да се издишат на свой роден езикъ.2

Не ще съмнение, че заедно съ това българският говор и българската песен въ Македония сега свободна гът да кънатъ от Шарь до Влостомре. Българският вестници свободни съ жажда се четатъ от македоскитѣ българи.3

Всѣки може да си представи какви сцени на радостъ и ликуване е имало по радосте и села които оразногорбствона гърци и сърби въ Македония бѣ премахнато Македония вѣч е дълга свободна

Но македоският въпрос навлиза вѣч е въ най-решителната си фаза. Какъ ще бъде разрешенъ той, ще се знае около май, когато ще се обяви във Виена картата на Белведерската конференция за Югостона Европа и която въ историята ще се забележи като, Конференция ноемрь 7".4

Съгредъ ова, което се гисе изъ американската преса, личи, че има три начина за разрешаването на македоския въпросъ:

1) Създаването на Македония една независима държава,

2) Присъединяването на Македония къмъ България'

3) Пдълбата на Македония между България и Албания при границата отатъкъ Вардара. Отъ тези три начина за разрешение на македоския въпросъ най-добре е първиятъ' анай-лошъ последниятъ5

• В Македоска Трибуна г. 15, брой 740, 24 април 1941г. /на български езикъ/

1. Има се предвидъ македоският фронтъ, образуванъ по време на Първата световна война отъ армитѣ на България (отъ северъ) и на Антантата (отъ югъ) около Солунъ.

2. Следъ окупацията на Вардарска Македония отъ сърбитѣ презъ есента на 1918 година българският православно църкви сжзатворени. Прогонени сжвишитѣ български духовници и свещеницитѣ. Съсъ сила се налага сръбското духовно проикване, като на най-жестоки преследвания се подлагатъ и най-малкитѣ прояви на българския духовенъ животъ въ областа.

3. Между дветѣ световни войни глуч авантоне каквито и да било български вестници е строго забранено въ Македония. Дългодишенъ затворъ, регресии и конфискации на имущество грозятъ всѣки македоски българинъ въ Вардарият окологрестъги забранат. Тя е въ сила напълно за вестницитѣ на български езикъ' издавани отъ емиграцията въ ювия святъ.

4. Става въпрос за конференция, свикана от правителствата на държавите от Тристранния пакт, на която са изяснени военновременните зони за управление от отделните администрации, принципите за взаимоотношения между съюзниците в новите земи и др.

5. Изброените варианти за разрешаване на македонския въпрос циркулират из световния печат и в нововъзникващата връзка с конференцията в Белведере край Виена.